

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Evy Kyselé v právní věci žalobce: **I. B.**, zastoupeného JUDr. Pavlou Kubičovou, advokátkou se sídlem v Ostravě – Porubě, Gen. Sochora 6176, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 10. 2004, č. j. 62 Az 53/2004 -17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í

Krajský soud v Ostravě v záhlaví označeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2004, č. j. OAM-1613/VL-07-03-2004, kterým byla jeho žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen zákon o azylu) a rozhodl o nákladech řízení.

Proti rozsudku soudu podal žalobce dne 1. 12. 2004 kasační stížnost, a to z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Namítal pouze, že krajský soud posoudil jeho případ v rozporu s platným právním řádem, včetně zákona o azylu a všechny orgány v řízení o azylu se dopustily vážných pochybení. Požádal o ustanovení zástupce, tlumočníka a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 17. 1. 2005, č. j. 62 Az 53/2004 – 32, ustanovil stěžovateli zástupkyní advokátku JUDr. Pavlu Kubičovou a současně jí uložil, aby do jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o údaje o tom, v jakém rozsahu a z jakých důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je rozhodnutí soudu napadáno. Připojil rovněž poučení, že řízení o kasační stížnosti bude odmítnuto, nebude-li kasační stížnost ve lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro takový nedostatek pokračovat.

Usnesení s pokyny k odstranění vad kasační stížnosti bylo zástupkyní žalobce doručeno dne 3. 2. 2005 a stěžovateli v souladu s § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, za použití § 64 s. ř. s., fikcí dne 6. 2. 2005 (osobně zásilku převzal na poště dne 17. 2. 2005. Ve lhůtě jednoho měsíce stanovené usnesením soudu v souladu se zákonem (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) ani později však kasační stížnost nebyla doplněna o obligatorní náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s.

Kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnosti obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně (*§ 106 odst. 1 s. ř. s.*).

Předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen (*§ 37 odst. 5 s. ř. s.*).

Uvedení rozsahu, v němž stěžovatel rozhodnutí soudu napadá, a důvodů, v nichž spatřuje jeho nezákonnost či vady řízení, jsou esenciální náležitosti každé kasační stížnosti, bez nichž není možné rozhodnout věcně. Je tomu tak proto, že Nejvyšší správní soud je rozsahem napadení až na výjimky uvedené v § 109 odst. 1 s. ř. s. vázán a není oprávněn kasační stížností vymezený rámec přezkumu překročit. Soudní řád správní stanoví také vázanost důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), přičemž připouští i určité výjimky. Výčet důvodů v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. je uzavřený, pro jiné než zde uvedené důvody není kasační stížnost přípustná. Stěžovatel v kasační stížnosti toliko uvedl, že je podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Z toho však není zřejmé, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí krajského soudu za nezákonné, případně k jakým procesním pochybením mělo v řízení před soudem dojít. Kasační stížnost stěžovatele, tak jak byla podána, postrádá konkrétní vymezení tvrzené nezákonnosti a vad řízení, bez něhož není zřejmé, z jakého pohledu má Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu přezkoumat. Formální označení všech důvodů, pro než lze rozsudek krajského soudu obecně napadnout kasační stížností, není dostačující.

Jestliže tedy nebyl vymezen rozsah přezkumu rozhodnutí soudu a tvrzeny konkrétní důvody, a to ani dodatečně v jednoměsíční lhůtě stanovené k doplnění kasační stížnosti, je vyloučeno v řízení pokračovat. Proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 120 a § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nezabýval.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť byla-li kasační stížnost odmítnuta, nemá žádný z účastníků řízení na jejich náhradu právo.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu